

dere, som vare ansatte paa selve Koloniststedet i fast Tjeneste, en Gang om Dagen fik udfæstet et Snaps, den saakaldte Nations-snaps, og det har det ærede Medlem vel set deroppe ved Godthaaab. Dette er jo for øvrigt i flere Retninger uheldigt, og man har ogsaa allerede for en Aarrække siden gjort Stridt til at hemme dette Uvæsen, som nu for største Delen er forsvundet, og navnlig er der allerede nu truffet den Bestemmelse, at denne Nations-snaps ikke bliver udfæstet til alle dem, som ere indtraadte i Tjenesten efter en Dag, der ligger 10 Aar tilbage, og de, som have denne Ret, kunne, hvis de ville, saa Benge i Stedet for Snapsen. Derved er denne Snaps for største Delen gaaet ud af Verden. Jeg kan forstyre det ærede Medlem om, at han kan rejse ned ad hele Grønlands Kyst fra Nord til Syd, det er omtrent 300 Mil, og ikke træffe en eneste beruset Grønlander deroppe. Ja, jeg tror ikke, jeg skal dvæle mere ved dette. Jeg skal blot til Slutning sige, at har jeg ved mine Udtalelser her kunnet give de Herrer det Indtryk, at denne Sag ikke blot ligger mig meget paa Hjerter, men at jeg ogsaa har talt om den med ikke saa lidt Sagkundskab, hvad jo rimeligt er efter min Stilling, saa vil jeg blot bede de Herrer om at tro mig, naar jeg siger, at de ville gøre vel imod den lille Befolkning i Angmagalik ved at stemme for denne lille Bevilling, og jeg skal herved stærkt minde om — hvad jeg allerede fremhævede sidste Gang og paaviste Rigtigheden af, men som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds har glemt, hvis han da har hørt det — at hvis vi ikke tage fat paa denne Sag nu, vil Befolkningen deroppe vandre Syd paa over til Bestkysten og derved gaa sin Undergang i Møde, fordi den ikke vil kunne foretage denne Vandring uden paa Vejen at blive decimeret af Nød og Glendighed.

Rorsgaard: Den partielle Ordfører, som ledede Forhandlingerne af Indenrigsministeriets Budget, beklagede sig over, at bl. a. jeg havde kritiseret Finansudvalget skarpt. Jeg skal til Gengæld i Dag give det ærede Udvalg en lille Radeau, som det maatte nok kan trænge til. Jeg skal i ethvert Tilfælde paa et enkelt af de Punkter, som foreligge til Forhandling i Dag, anerkende, at Udvalget er gaaet frem med en mageløs Nøjagtighed, som maa overraske. Jeg sigter til de Vædringsforslag, som findes under Nr. 83, 84 og 85. Den højtærede Kirkeminister har jo stillet Forslag om 382 Kr. i Befordringsgodtgørelse til den residerende Kapellan i Besterø paa Læsø.

(Afbrydelse). Ja, jeg har nok lagt Mærke til, at de 82 Kr. ere Erstatning for et bortfaldet Begatbeløb. Dertil har saa Flertallet stillet et Underædringsforslag, lydende paa, at disse 382 Kr. nedsættes til 182 Kr., hvorimod et Mindretal har foreslaaet, at de ændres til 82 Kr. Jeg skal ikke nægte, at det vidner om stor Samvittighedsfuldhed i Behandlingen af Statens Midler, og hvis der havde været rimelig Tid til Overvejelse af disse Sager, havde jeg været fristet til at stille et Par Vædringsforslag til paa dette Punkt, for at der kunde være et fuldt tilfredsstillende Antal at vælge imellem. Jeg vilde saa f. Eks. have stillet et Forslag om 282 Kr., et om 82 Kr. og et paa 2 Kr.; saa vilde der være fuldt tilstrækkeligt at vælge imellem. Jeg gør denne Bemærkning, fordi jeg tillige vil sige, at naar der gaar saa megen Tid bort ikke blot i Finansudvalget, men ogsaa under Forhandlingerne her i Tinget, er det sikkert nok, fordi man ikke altid — det er ikke nogen Bebrejdelse til en enkelt Side, det er en Bebrejdelse, som rammer os alle — har Evne nok til at skelne det væsentlige fra det uvæsentlige. Det forekommer mig, at man her har et Eksempel paa, hvorledes man i Udvalget kan, med ikke ringe Tab af Tid, fordybe sig paa et enkelt Punkt. Som sagt, jeg yder det ærede Finansudvalg min Anerkendelse for den Samvittighedsfuldhed, hvormed det forvalter Statens Midler, for saa vidt det staar til Udvalget. — Vædringsforslaget under Nr. 109 er et Forslag om at belætte Marmor kirken med Præster. Der findes ikke paa Vædringsforslagslisten nogen Besledning for Tinget, men saa vidt jeg opfattede den ærede partielle Ordfører, saa var dette Forslag tiltraadt i ethvert Tilfælde maasse af en større Del af Udvalget; jeg ved ikke, om det er tiltraadt af hele Udvalget. Jeg finder det i og for sig rimeligt, at man, naar man har en saa stor og kostbar Kirkebygning, ogsaa maa se at saa den andend, men jeg skal ikke nægte, at jeg blev noget betænkelig ved Forslaget efter den partielle Ordførers Motivering. Han sagde nemlig, at det var en midlertidig Ordning, som maatte gælde, indtil man naaede til en definitiv Ordning af Kirkeforholdene i Kjøbenhavn. Da jeg nu staar meget betænkelig, ja, jeg kan gerne sige, at jeg foreløbig staar i stærk Opposition mod den Kirkeordning, som man har foreslaaet her for Kjøbenhavn, er jeg ogsaa ret betænkelig ved at gaa ind paa et foreløbigt Skridt af den Art. Og min Betænkelighed vokser ikke saa lidt, naar jeg mindes denne Kirkes Historie. Den ærede Ordfører var lidt